

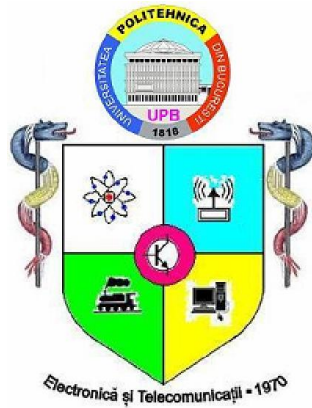
Radu-Diomid Drăguș

*Pe străzile Bucureștiului cu
Aurel Ionescu*

Radu-Diomid Drăguș

*Pe străzile Bucureștiului cu
Aurel Ionescu*

Editura STRADA

În data de 21 Noiembrie 2014 Aurel Ionescu și-a lansat volumul III din lucrarea mai amplă dedicată străzilor din București.
Cu câteva zile înainte de a participa la acest eveniment i-am scris autorului:

Ionescu nu se dezmințe,
Lansează o nouă carte,
N-am avea nici o problemă
Dacă noi n-am lua parte.

Deja cu a treia carte
Parcă-i vine să-și dea "fumuri",
Care este vina noastră
Că ne pune iar pe drumuri ?

Comozi, vrem să stăm acasă
De computer s-abuzăm,
Dar mă întreb: ca și colegi
Am putea să-l refuzăm ?

Într-adevăr nu l-am refuzat, de data aceasta am fost trei colegi IF70, dar au fost și participanți de alte "confesiuni". Participanții IF70 au fost Anca Moiescu-Angelescu, Nicu Georgescu, Radu Drăguș și bineînțeles autorul Aurel Ionescu. Pozele următoare consfințesc participarea Ancăi, a lui Nicu, a lui Aurel, mai puțin a mea pentru că nu mi-a făcut nimeni nici o poză, totuși voi posta o poză personală pe coperta spate. Față de edițiile anterioare acum au fost mai puțini colegi, poate este o situație similară cu ceea ce spun în continuare. În anul doi de facultate când deja începusem cursul de Electrotehnică profesorul Al. Timotin a susținut un curs facultativ de Electrodinamică cuantică. Spunea că la cursul lui numărul studenților scade exponențial dar nu ajunge la zero întrucât cursul este finit.

Pe pagina următoare apare coperta volumului III a cărții lui Aurel.

planeta bucuresti

aurel ionescu

Străzi din București și numele lor

***

personalități
ale bisericii,
medici
și farmaciști

PLANETA

Abordarea străzilor în cărțile lui Aurel pare un subiect banal sau poate mai degrabă plictisitor. Dar dacă stăm să ne gândim bine strada face parte din structura arhitectonică și de construcție a oricărei localități, ea face legătura dintre diversele entități locale și în același timp face legătura între localități. Ca orice clădire fiecare stradă are istoria ei care o personalizează. Dacă o călcăm în picioare nu înseamnă că trebuie să o minimalizăm sau chiar să o neglijăm. Ca orice clădire ea trebuie întreținută, curățată, uneori trebuie modernizată sau conservată. Această atitudine civică pentru stradă trebuie cultivată și apărată prin aplicarea legilor, educația joacă de asemenea un rol foarte important. Plecând de la aceste considerente m-am gândit să scriu:

STRADA

Unu, Aurel Ionescu,
Pune strada în valoare,
Dar asta nu-i de mirare
Nici nu este întâmplare
Fiindcă de te plimbi pe străzi
Peste tot vezi instituții
Ce-au diverse atribuții,
Mai-ncolo-i Parlamentul,
Aicea este Guvernul,
Pe o stradă este piața
De-unde îți cumperi verdeața,
Mai aproape e spitalul,
Mai încolo-i tribunalul,
Nu lipsesc fabrici de pâine
Peste tot vezi magazine
Au rămas chiar și uzine,
Toate-s postate pe străzi,
Teatre, școli și grădinițe
Cu băieți și cu fete,
Ambasade, atenee,
Stadioane și muzee.
La aceste așezăminte
Așezate la-ntâmplare
Poți să ajungi mergând la pas
Pe o stradă oarecare.
Dar pe străzi, eminamente,
Se-ntâmplă și-evenimente,
Aici au loc revoluții,
Se poartă multe discuții,
Sunt și locuri de-ntâlnire,
Multe scene de iubire,
Nu există vreo paradă
Să nu aibă loc în stradă,
Multe momente de viață

Doar de stradă se agață.
Strada e mereu prezentă
Ca ceva foarte intim,
Merită de bunăseamă
Și pe ea să o iubim.
Să o curățăm întruna
Ajungând ca fiecare
Chiar cu oarece sfială
Să o călcăm în picioare.

Să includem strada într-un termen mai general și anume acela de **drum**. În acest fel în această categorie intră strada, autostrada, aleea, cărarea, poteca, ulița, ulicioara, bulevardul, calea și de ce nu să introducem și căile (culoarele) aeriene și căile maritime. Într-un cântec popular se zice:

Dunăre, Dunăre,
Drum fără pulbere ...

Prin câteva exemple, date mai jos, vom vedea că drumul, strada, aleea, sunt prezente și în textele poezilor, argument în plus pentru Aurel Ionescu să abordeze strada.

Drum greșit

Ion Pena

Drum greșit, drum greșit,
Pentru ce te-am mai pășit?

Cu talpa te-am pipăit,
Drum ferit, drum peticit.

Sufletul mi-am dus, pripit,
Pe muchea ta de cuțit,

De-aici pân` la infinit,
Drum topit în colb clocit.

Drum greșit, drum greșit,
Pentru ce te-am mai găsit?

Trecea un om pe drum

Elena Farago

Trecea un om pe drum aseară,
Trecea cântând încet pe drum,
Știu eu? Poate cânta să-i pară
Drumul mai scurt, – ori poate cum
Era așa frumos aseară,
Poate cânta ca să nu-l doară
Că-i singur numai el pe drum ?

Trecea, și eu eram la poartă
Și și-a văzut de drumul lui,
Dar ce mi-o fi venit deodată
De am oftat, n-oi ști să spui.
Și nu-mi venea să plec din poartă,
Și parc-un dor de viața toată
M-a prins privind pe urma lui...

Așa ne-o fi la fiecare,
Că stăm în poartă, și nu știm
Pe călător măcar de-l doare
Ceva, și de ne pomenim

Delfi

Mihaela Cătană

Au venit greierii
Și mi-au spus
Oprește-te din drum
Ascultă-ne!
Au venit furnicile
Și mi-au spus
Și ei, și ele
Și mi-au spus
Și!

Pe un drum m-am întâlnit

Am luat cu mine

Mirela Nicoleta Toniță

Am luat cu mine
pe drum de poveste,
o inimă bolnavă
și pe mine bolnavă de inimă.

Autoportretul a rămas
agățat în peșteră
unde fiecare stalactită
plânge
pentru un capăt de drum...

Răscrucea

Ioana Voicilă Dobre

Viața ei, cărare lină,
un fir de mătase fină,
ghem de dor neînăsprit,
pe pământ rostogolit.

Viața lui, drum înșorit,
venind dinspre răsărit.
La răscruce s-au găsit
cărarea și-un drum bătut.

Au tot stat și s-au privit...
Nemilos, timpu-a trecut
ca și soarele grăbit,
de nori grei, spre asfințit.

Pe drum de noapte pașii...

Jean Moreas din *Antologia poeziei franceze* (1974)

Traducere de Al. Ciorănescu

Pe drum de noapte pașii îmi sună încă-n stradă,
Paris, și tot mai merg prin ceață,
La ceasul când din umbră încep să se-ntrevadă
Căruțele ce trec spre piață.

Paris, suspin și zâmbet și cântec de ciocane
Și somn posomorât și greu,
Când Vesper licărește departe pe oceane,
De ce nu pot să dorm și eu?

Ne aflăm

Laurian Taler

Ne aflăm mereu pe drum
Când la vad, când la răscruce,
Apa-i foc, și ceru-i fum
Drumul, nu știm unde duce.

Semne nu-s, iar hărți lipsesc,
Ghizi, de mult nu se găsesc.
Batem pasul în cerc mic
Alegând când drept, când dreapta
Impingând ba scut, ba dric
Și nu-i cugetul ca fapta,
Ne certăm, ca orișicine
Că nu știm că știm mai bine

Drumu-i strâmt și e spinos,
Noi, bălângănind pe jos
Pe țurloaie prea firave
Ne-mproșcăm în culpe grave
Cum că drumu-i drum de dos.

Iarna pe uliță
George Coșbuc

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un fulg, acum a stat,
Norii s-au mai răzbunat
Spre apus, dar stau grămadă
Peste sat.

Nu e soare, dar e bine,
Și pe râu e numai fum.
Vântu-i liniștit acum,
Dar năvalnic vuiet vine
De pe drum...

Pastel de toamnă pe strada de la firma noastră

Adămuț Gelu Costa

Trece-un car cu boi pe stradă, strada de la firma noastră,
Pe alocuri rătăcit, vreun vițel își cată muma,
Stă-n porumbi sperietoarea, râde-n cârpe, ca o proastă,
Peste holuri prăfuite, miroase-a cioban întruna.

Trece-un car cu boi pe stradă, strada a fugit, se teme,
În zadar-și mai cată versul, cerșetorul de poet,
Stă pe soclu, parvenitul, gânditor când-o să-l cheme,
La palat cu plecăciune să le-o pupe desuet.

...

Trece-un car cu boi pe stradă, strada suferindă plânge
Ploaia aspră se așterne, cu regreturi, cadențat
Zarea parcă e dilie, iară mie mi se frânge !
Îmi storc pălăria udă, vă salut și am plecat !

Cimitirul roman

Lucian Blaga

Huliți au fost romanii
de unii învățați din vremi mai nouă
că metafizică n-ar fi creat
ca alte glorioase seminții,
doar apeducte, colisee, foruri, drumuri,
eterna urbe, castre și troiane de hotar.
Huliți au fost romanii
că numai case-ar fi clădit, cu atrii
primind de sus lumina
și-avertisment ținând pe praguri: cave canem.

De ți-ar fi dat s-ajungi vreodat' la Roma,
și-adânc în țară, prietene, pe Via Appia te-ai pierde,
ai înțelege-atuncea ce nedreaptă-i cumpăna
cu care oamenii, popoarele, virtutea unul altuia
și inima și-o cântăresc. Căci ai vedea un Drum,
care se duce, se tot duce-n peisaj,
piatră cu piatră potrivind,
un drum flancat, de-a stânga și de-a dreapta,
de sarcofage, urne, mauzolee,
păstrând cenușă, oseminte-adăpostind.

Așa vedeau romanii Drumul, orice limite-nfruntând,
în marea-mpărăție a vieții-naintând prin moarte
sădită-n șiruri
pe două rânduri. Cei ce la umbra chiparoșilor
în sarcofage dorm ascultă sunetul
de scuturi și de lănci, marșul cohortelor,
roțile de care, nechezul cailor. Acestea toate,
la rândul lor, acuma nu mai sunt,
dar morții cei mai vechi, aceia mai ascultă
la drumul care sună pe pământ.

Aşa închipuiau romanii cimitirul:
un drum flancat pe două rânduri de tăceri.
Aceasta-i metafizica română: un Drum.
Un drum ce-naintează printre morți, nu printre vii.

Toamna în parc
George Toparceanu

Cad grăbite pe aleea
Parcului cu flori albastre
Frunze moarte, vorba ceea,
Ca iluziile noastre.

Prin lumina estompată
De mătasa unui nor,
Visătoare trece-o fată
C-un plutonier-major.

Rumen de timiditate
El se uită-n jos posac.
Ea strivește foi uscate
Sub pantofii mici de lac.

Și-ntr-o fină discordanță
Cu priveliștea sonoră,
Merg așa, cam la distanță,
El major și ea minoră.

Insomnii

Irina Binder

Când trec pe stradă, nimeni nu mă știe...
sunt pentru alții doar un om trecând
ce poartă în privire bucurie,
dar sufletul și-l cară greu, plângând.

Când trec pe stradă cine știe oare,
ce taine pot ascunde ochii mei?
Și că după un zâmbet plin de soare
se-ascund ca să nu plângă nori prea grei.

Când trec pe stradă, nimeni nu mă-ntreabă:
nici cine sunt, nici care-i drumul meu
toți mă văd singură, trecând în grabă,
dar lângă mine merge Dumnezeu...

Când amintirile...

Mihai Eminescu

Când amintirile-n trecut
Încearcă să mă cheme,
Pe drumul lung și cunoscut
Mai trec din vreme-n vreme...

În încheiere îi doresc colegului nostru Aurel Ionescu multă sănătate și forță să ducă la bun sfârșit "demersul său stradal".

